

מסורת הש"ס

ישי אומר ידקור כנגד אונז בבלה. אבל כלומר רחוק מן הדלת כדכתיב את המזלע וידקור בבלה מעבר השני על גומתו בבלאזו בבלה: דוקר ויורד. לא ונחת כשנחתה על הדלת עד שמגיע בלח: עקורס. מן המזחה ומוטלת לארץ: מה מזהה מעמוד. דבלאו הכי לא מקרי מזהה: חומר. נאורו הנכרלים ונאורו הנפוש הנבי בלאור להמשיט: **מתני'** וקוהו אם עלמו. מיד רבו: כנסף ע"י אחריס. שימורה לרבו ע"מ שיזה אז כי קבל חרין אלל הוא עלמו שאל לו יבן מהם ואפילו ע"מ שאין לרבו רשות זו דקסבר אין קיין לעבד בלא רבו: ובשטר ע"י עלמו. שיקבלו הוא. ובגמרא מפרש שכלל דריי מאיר ורבנן: ובלבד שיזה כנסף משל אחריס. דעבד אין לו כלום דאם מלא מציאה או קבל מחנה הכל לרבו ואם בלא לפדות ע"י עלמו נאיר להיות מלכו אחריס וימורה לו ע"מ שאין לרבו רשות ונב' **גמ'** שד נקיים כלל הני. ולקמן יליף לה ביפרקין דף ע"ו. וכל עובדי כוכבים ככעניס משנמכר לעבד אלא שכל עבדים מקראין על שם כענן משול דכתיב ביה (בראשית טו) עבד עבדים: **מילה.** דאמיה בענד וליטה בשאר מטלטלין קמני אלא חליפין דאיתנהו נמי בשאר מטלטלין שהמטלטלין גם הם נקנין בחליפין לא אלארצין ליה למימני: **תקפו.** בחזקה: לא

מִתְחַנֵּן וְקוֹנֵן אֶת עַמּוּתוֹ.
עַיִן יִבְחַן מִן עַיִן תְּלִימָה
הַמִּסְתָּקִי: גַּם! כִּי אֵין
לָהּ דָּלָא הוּא הַנֶּאֱמָר
הַנִּיחֵהָ. עַיִן יוֹמֵא כִּי
עַיִן תְּלִימָה מִן דָּלָא
וְנִסְתָּרִין וְנִסְתָּרִין עַיִן
דְּלִי שֶׁל דְּלִי:

[illegible]

1. ודגשו ארזו אל
האילולא ודגישו אל
והדלת אל המהווה
ברצת ארזו אל או
פגע ארזו עלעל:
שמות כו 1
2. ולקחת את הפרעת
והקחת כאנו ודגלת
והזה קח עלום ואן
למחת תעשה קח
דברים שו 1
3. כי ילי יז שראל
למחת עבדו הם אשר
ודגשו אוהם קח
מערסו אני יז אליהם
ויקח הם כה
4. והתחלתלללללל
לנבוכנצר ארזים לרשת
לללללללללללללללל
למכדו ונבוכנצר בני
לללללללללללללללל
לללללללללללללללל
לללללללללללללללל
ויקח הם כה
5. אשר אשר ירש
קח משכבו אשר
והקח ירש שריתו מות
ויקחת מדרסו יז
לללללללללללללללל

גראט"ר [גרטי"ר]. למד.

א. כמו חומרא דפילון
(שבת דף סב.) בשמים
מעורבין תרגום כלולה
דפילא. חס' סוטה טו.

[illegible]